

Jeg vil bare spørge ministeren, om hun ikke synes, at den trappestigemodel, man tidligere brugte som princip, i grunden er en meget fornuftig model, altså at der er en sammenhæng mellem, hvor lang tid man har boet i Danmark, og hvor en alvorlig forbrydelse man skal have begået for at blive udvist. Og det er måske i virkeligheden en uskik sådan bare at forlade den hele tiden og ligesom hele tiden putte nyt på, som umiddelbart skal føre til udvisning.

Mener ministeren ikke, at det i dag er sådan, at mennesker med udenlandsk statsborgerskab kan udvises af Danmark, hvis de begår alvorlig kriminalitet? Så det kan måske være lidt svært at se, hvor opstramningen skal komme, medmindre man helt skal opgive principperne for trappestigemodellen.

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Som jeg startede med at sige, så er det en udmærket model, men vi har også fraveget den flere gange på grund af særlig alvorlig kriminalitet. Men jeg synes, det er rimeligt at drøfte det her i Folketinget. Jeg går ud fra, at vi alle sammen er enige om, at der ydes en fantastisk integrationsindsats i dag af hele samfundet – der er så mange, der er med – og det vil altså også sige, at man får chancen på alle måder. Hele det strafretlige system er også indrettet sådan, at de fleste får chancen flere gange, før der virkelig falder brænde ned. Så må det også være rimeligt at sige, at hvis ikke man vil indrette sig efter landets love, jamen så risikerer man altså, når man ikke har statsborgerskab, at blive sendt ud.

Det, jeg godt kunne tænke mig at drøfte, er jo de forskellige kriminalitetsformer, for jeg synes, at det er helt relevant. Ligesom opholdstilladelser også af og til kan være afhængige af, om man viser sig villig og viser evne til integration, så kan forbrydelserne jo også have noget at gøre med, i hvilket omfang det er samfundsskadeligt, og at man udnytter kontakter i udlandet, hvorfra man selv kommer. Det synes jeg udmærket vi kan se på, så vi kan vurdere den slags forbrydelser særskilt.

Kl. 13:46

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen for sidste korte bemærkning.

Kl. 13:47

Per Clausen (EL):

Jeg tror nu nok, at man i nogle sammenhænge godt kan diskutere, om alle yder en stor indsats for at skabe integration. Jeg mener sådan set, at indimellem gør politikere, der er medlemmer af det her Folketing, en stor indsats for det modsatte. Men det, som jeg synes er det interessante spørgsmål i forhold til ministeren, er: Er konsekvensen af det, ministeren siger, at vi sådan set skal helt væk fra det synspunkt, at det afhænger af kriminalitetens grovhed, om folk skal udvises, men at man sådan laver nogle opdelinger i nogle bestemte former for kriminalitet, som, uanset hvor grove de er, skal føre til udvisning, måske endda kun med udgangspunkt i, at folk står i et af politiets registre som en, man mener har banderelationer?

Kl. 13:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:47

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen som jeg allerede har sagt, står jeg slet ikke her og lovgiver i dag, og mit anliggende er først og fremmest integrationen. Men jeg synes, det er rimeligt, at vi ser på, om der er nogle, der simpelt hen ødelægger vores samfund, og at vi ser på, om vores vurdering – den samlede vurdering af, hvad de skal have af straf og udvisning – er den rigtige. Det mener jeg er en helt naturlig udvikling. Vi lægger i større og større grad vægt på evnen og viljen til at integrere, fordi vi i dag, i modsætning til under tidligere regeringer, simpelt hen har alle redskaberne og masser af økonomiske midler til det, og arbejdsmarkedet står på spring for at få fat i de unge.

Kl. 13:48

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:48

Jesper Langballe (DF):

Ministeren har selv for lidt siden været inde på, at den her debat befinder sig i en gråzone mellem integrationsministerens og justitsministerens ressort. Når man ikke vil høre, så må man føle, citerede integrationsministeren det gamle ord, og man kan vel sige, at det netop er integrationsministerens ressort at lade de pågældende høre, mens det er justitsministerens at lade dem føle og mærke konsekvenserne.